

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **T. H. Y. L.** st. přísl. Vietnamská socialistická republika, zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, ve věci ochrany proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** z účtu Krajského soudu v Ostravě zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou krajskému soudu dne 2.8.2017 se žalobkyně domáhala, aby soud zavázal žalovaného vydat osvědčení o oprávnění žalobkyně k pobytu na území České republiky, a to vyznačením vízového štítku do cestovního dokladu žalobkyně.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 11.9.2017 uvedl, že osvědčení nevydal, jelikož žalobkyně na vydání osvědčení nemá právo, a toto sdělení žalovaný žalobkyni zaslal přípisem dne 26.6.2017, č. j. MV-77598-5/OAM. Žalovaný současně odkázal

na obsah tohoto přípisu, má za to, že žalobkyni nesvědčí právo k pobytu a žalovaný tak není nečinný.

Podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Žalobkyně podala dne 22.6.2017 žádost o vydání osvědčení – vízového štítku podle ust. § 47 odst. 8 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný zaslal žalobkyni k její žádosti odpověď ze dne 26.6.2017, v níž jí sdělil, že na vydání osvědčení nemá právo. Žalobkyně následně dne 2.8.2017 podala žalobu, aniž by před jejím podáním podala žádost o opatření proti nečinnosti. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozhodnutí ze dne 25.5.2016, č. j 5 As 9/2015-59 vyslovil, že *není-li při podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu splněna podmínka bezvýsledného vyčerpání prostředku, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanoví k ochraně proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.), jedná se o žalobu nepřipustnou, kterou soud odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. K případnému dodatečnému splnění této podmínky v průběhu řízení před soudem nelze přihlížet.*

Ve světle výše uvedené judikatury dospěl krajský soud k závěru, že v posuzované věci nejsou splněny zákonné podmínky pro podání žaloby proti nečinnosti ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s. ř. s., což je neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, a proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobu v této věci odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s.

Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění.

P o u č e n í : Proti výroku I. a II. tohoto usnesení je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Proti výroku III. tohoto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

V Ostravě dne 2. listopadu 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu